

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 7824-02-21 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

**לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן - יו"ר הוועדה
חברת ועדה - גב' בת-שבע זידמן, עו"ס
חברת ועדה - גב' מימי גילוף, חינוך
נציגת שב"ס - גב' מירב כהן בן-מוחה
מזכירת ועדה - גב' אביטל דהן**

**המבקש פלוני (אסיר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד**

נגד

**המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון שוורץ**

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: **החוק**), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 4 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 18 חודשים בגין 3 עבירות של נהיגת רכב ישראלי שאינו רשום,
- 5 נהיגה ללא רישיון תקף וזריקת חפץ מבעיר. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה
- 6 והורשע ולגזר הדין, במהלך כחודש עובר למעצרו ועד ליום 2.10.20, האסיר נהג ברכב ללא רישיון
- 7 רכב תקף, כאשר מדובר ברכב שהורד מהכביש, רכב ישראלי שלא רשום באזור ולא נושא סימני
- 8 היכר שנקבעו כסימני היכר של רכב מהאזור (להלן: **הרכב**). ב-2.10.20 או בסמוך לכך, האסיר
- 9 בצוותא חדא עם שניים אחרים ייצרו בקבוקי תבערה ונסעו ברכב בו נהג האסיר עד סמוך לשער
- 10 הדרומי של היישוב מגדל עוז. שם האסיר וחבריו עצרו את הרכב וזרקו בצוותא חדא שני בקבוקי
- 11 תבערה לכיוונו, בכוונה לגרום חבלה לכל אדם או נזק לכל רכוש. מדובר בעבירות שאין להקל ראש
- 12 בחומרתן.
- 13 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו של האסיר חמ"ן שלילי.
- 14 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
- 15 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: **ענין מנצור**] ולא די בהתנהגות ללא דופי
- 16 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
- 17 (27.11.18) - להלן: **ענין צופי**].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 7824-02-21 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. בפסיקה נקבע כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].
4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר בהשלכת בקבוקי תבערה, אשר נעשו בצוותא חדא עם שניים אחרים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. מהעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן עולה בבירור שהאסיר הוא מי שנהג ברכב ובעניין זה לא ברורה הערת באת כוח המשיבה, שנאמרה במהלך טיעוני בא כוח האסיר, משום שעובדה זו מהווה נסיבה לחומרה. מדובר במי שהודה והורשע בכך שנהג ברכב, ללא רישיון רכב, כאשר מדובר ברכב שהורד מהכביש ואשר לא היו עליו הסימנים המלמדים על כך שמדובר ברכב מהאזור ועל המסוכנות הנובעת מכך אין צורך להכביר במילים. השלכת בקבוקי תבערה נעשתה לאחר שהאסיר הכין אותם יחד עם שותפיו, הסיע את השותפים למקום כאמור לעיל והשליך יחד איתם את בקבוקי התבערה.
5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי ב-עת"א 30452-01-21 מדינת ישראל נ' דארי (20.1.21) (להלן: עניין דארי) -
- "כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד הנסיבות שנגדן כווננו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע המעשים.
- המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני..., לא השתנתה, והמתח הנובע מכך בעינו עומד. המשיב... צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר שחרורו מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים שבמסגרתם הוא ביצע את העבירות... הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה דאגת שווא".

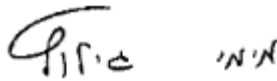
ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-02-7824 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

6. מפי האסיר לא שמענו דבר מלבד רצונו לשוב לביתו. לא שמענו הבנה של חומרת העבירות, לא חרטה על המעשים שביצע ולא התחייבות שלא יחזור על מעשיו. לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה ואמיתית. אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי. עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשפ"ב, 4 באוקטובר 2021, במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר זולב להמן,
שופטת

מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס